

No. 1611-21

18

FRIHETEN

Nr. 31.

KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

KAMERAT!

I siste nr. hadde vi melding om en tysk forordning som ensretter arbeidslivet i alle hørtatte land. Den tyske militærmaskin skal nå sluke alt. Forordningen forteller oss flere ting. Det første er den katastrofale stilling tyskerne sjøl står i på østfronten. Det annet er de heimlige nasisters like katastrofale fiasko med nasifiseringen av Norge. For et år sia ble fagorganisasjonen definitivt slått ned. Norsk arbeidsliv skulde heretter «nyordnes» dvs. på «fredelig» vis underordnes det tyske krigsapparat. Det ble en fiasko. Gang på gang har vi fått høre at nå kom «arbeidssambandet», og like ofte ble det utsatt. Nasistene forsto at her hadde de rent seg fast. Nå skulde det være «riksting» og da skulde det endelig bli. Men — så vidt vi skjønner er også det utsatt. Så har da tyskerne tatt affære. Dette betyr at det norske sivilfolket, og særlig arbeiderklassen, vil få en helt annen føling med krigen enn hittil. Det er innledningen til krigen på norsk jord, hverken mer eller mindre. Mange har hittil ikke villet se sannheten i øynene at vi er et folk i krig. Det er en makelig oppfatning å mene at krigen skal vår regjering og våre gut-

ter utenfor landegrensene føre, men sjøl skal vi holde oss utenom. Disse karene er mest opptatt med å fortelle oss som er med i kampen hvor hensiktsløst og farlig det er å gjøre noe. Vi ofrer ikke mange ord på dem. Historiens hjul vil ubønnhørlig rulle over deres realpolitiske hoder. Krigen vil igjen bli ført inn på norsk grunn uten å innhente vårt samtykke og det er de falske og tyske profeter som forteller oss at vi skal sitte med hendene i fanget når vår egen lagnad og framtid skal avgjøres.

Det er enhver nordmanns plikt å finne sin plass i rekkene i dag. Den norske fronten vi har i dag er foreløpig ikke i skyttergravene, men på hver arbeidsplass rundt om i det vidstrakte landet vårt. Og her gjelder skriftens ord at den som ikke er med oss er mot oss. Skal vi være med på å befeste vårt eget slaveri i tysk militærtjeneste? Det er det arbeidende folk som først blir stillet overfor dette spørsmålet. Og den norske arbeiderklasse vil ikke være med å føre krig mot seg sjøl. Vår nærmeste krigsoppgave er derfor å lamme utbyttingsapparatet til de nasistiske maktthaverne, og her er arbeiderne de viktigste frontsoldater. Vårt mektige våpen heter sabotasje. Den må

Sekretæren for det internasjonale transportarbeiderforbund holdt for kort tid sia en tale til transportarbeiderne i alle hærtatte land. Seieren over nasismen kommer i hog grad an på den innsats transportarbeiderne gjør, uttalte sekretæren. Alle transportlinjer i Europa fører nå til fron-

utbygges, organiseres, gjøres ugjenomsiktig. Det gjelder en for alle og alle for en. Hvert militærtog som avspores, hver tysk bedrift som går i stå osv. er en direkte hjelp til våre allierte og oss sjøl. Vi offentliggjør på annetsted i bladet opprop fra den engelske luftfartsminister til arbeiderne i de hærtatte land, og fra sekretæren i det internasjonale transportarbeiderforbund. De sier at spørsmålet om den aumen front i Europa i realiteten blir avgjort av arbeiderne sjøl. Vi går harde og hendingrike tider i møte. Det blir satt de største krav til hver enkelt av oss. Det blir krevet tunge offer av alle. Vår solidaritet og disiplin vil bli prøvet og hver nordmann må nå være seg sitt ansvar bevisst. Ingen er privatmann lenger, og det gis ingen unnskyldninger for å gå ut og lage galskaper på egen hånd og sette landsmenns liv i fare uten mål og mening. Vi skal kjempe, men kjempe i flokk. Og de som framleis mener det ikke «nytter» å kjempe, de kan sitte heime når fedrelandet kaller. Dette er en strid om være eller ikke være for vårt folk i dag. Og denne striden har gitt oss svar på så mange dunkle spørsmål i vår tusenårige historie. Vi forstår nå hvorfor nordmennene måtte seire i 1905. Og visse mennesker lar oss også forstå årsaken til den 400 årige natt i vårt nasjonale liv.

ten. De står ikke lenger i framstegets interesse, men i odeleggelsens. Hitlers makt beror for en stor del på disse sårbare vegger og jernbanelinjer, og transportarbeiderne må her vise sin solidaritet med sine kjempende kamerater på de alliertes fronter. Transportarbeiderne vet de er uunnværlige, og Hitler vet det også. Derfor må de nå være seg sin oppgave bevisst.

Den engelske luftfartsminister har også i en tale rettet den sterkeste oppmoding til transportarbeiderne i alle hærtatte land. Krigens varighet avhenger ikke minst av den tilstand fiendens transportmidler befinner seg i, sa luftfartsministeren. Arbeiderne i Vest-europa må vise sin solidaritet med sine kamerater på østfronten og ikke lenger være med på å sende forsterkninger til Hitlers krigsmaskiner i øst. Den utbyggede, velorganiserte og usynlige sabotasje er her arbeidernes mektige våpen. Vest-europa venter på invasjon og friedomskrig. Tida for invasjon bestemmes også av transportarbeiderne og Hitlers transportmidler.

Tilstanden i Danmark er et typisk uttrykk for den fare tyskerne ser i den økende sabotasje i transportsystemet. Sabotasjonen drives sterkt og effektivt i Danmark og statsminister Bull har etter tysk press holdt en tordentale til danskene. Blir det ikke slutt, vil alt styre og stell i landet bli overtatt av tyskerne, heter det, og dødsstraff vil bli innført.

Til vinteren vil en søke å holde vedlike brødrasjonen i Tyskland ved forskjellig slags innblanding i brødmølet. For å hindre uro på heimfronten

vil derfor alle permisjoner bli nektet for soldater på østfronten, slik at heimefronten og soldatene blir skilt fra hverandre. London spør nye reklusjoner i rasjonene i de hørtatte land.

Det rår streik og unntagelsestilstand i Luxembourg på grunn av tyskernes overgrep ved mobilisering av landets mannlige befolkning til soldater i Tysklands egen hær. Landet sjøl er innlemmet i det tyske rike. I Elsass er den franske ungdom innrullert i den tyske hær. De søker alle å ta seg over grensa til det uokkuperte Frankrike, trass i faren for å bli skutt.

I Norge sitter det nå 1000 tyske soldater i konsentrasjonsleir ved Kirkenes. De har nektet å dra til den fiaske front. Over 100 «norske» legionærer sitter også inne på grunn av samme vegriag.

Lavals jødeforfølgelser i Frankrike har vakt en voldsam opposisjon også fra kirkens side. Erkebisen i Lyon ble avsatt da han ikke vilde gå med på at barn av jødiske foreldre ble tvangssendt til Tyskland. Militærgvernøren er avsatt da han nektet å sende soldater til jakt på jødene. I det uokkuperte Frankrike ble det lest opp et hyrdebrev i kirkene fra erkebisen som ber folket om å gi jødene all mulig hielp og støtte. 15 000 jøder til er nå truet med å tvangssendes. 8 prester i Lyon er arrestert for å ha skjult og hjulpet jøder.

Det kommer meldinger om sterk uro i Romania på grunn av krigsvanskene. Det er mangel både på klær og mat, og trass i denne uhyggelige mangel

er det strenge tyske rekvisisjoner. Ungdom fra landbruket er tatt til krigsarbeid og buskapen er rekvirert av tyskerne. Regjeringen har således trukket tropper til Bukarest og nektet folk å forlate byen. Soldatene har fått ordre om å skyte ved minste tegn til uro. Det har vært husundersøkelser og arrestasjoner i Bukarest. I alt har Romania tapt nær innpå en halv million mann på østfronten.

FRA FORBRYTERFRONTEN —

Innom Oslo politi har vi de to berøktede nasister Trygve Bakkerud og Aksel Våge. De var før i Quislings livgarde, men har nå kommet seg i været og lot ikke noe høve gå fra seg. De var virksomme herrer og i februar ble fyrene anmeldt til gestapo for dokumentfalsk, underslag, fyll og svartebørshandel. Medlemmene i Quislings livvakt ble delt i to: de som var kompromittert av disse affærene og de som ikke hadde fått være med i geskjeften. De kompromitterte karer ble så i stillhet plassert rundt om på politistasjoner — ikke som fanger, men som lovens voktere.

Bakkerud har også gjort seg kjent på annet vis. En morgen troppet han opp kanon full på stasjonen til stor fryd for de faste fyllefantene fra Grønland. Ikke lenge etter ble det også bevist at han under unntagelsestilstanden i et kalas på Löwenbräu hadde lånt en svirebror politiskiltet sitt for at han skulde komme velberget heim. Men svirebroren havna på nr. 19 likevel.

En annen kapasitet ved Oslo politi er den tidligere lassis og nasist Ander-

sen, populært kalt presten. Han er en beryktet angiver. En tredje angiver heter Anders Hagen som også liker å opptre som «jøsning».

TSJEKKOSLOVAKIA. Ikke i noe okkupert land, i alle fall når en unntar Jugoslavia, har tyskerne møtt slik motstand og så mange vansker som i Tsjekkoslovakia. Tsjekkerne har motstanden i blodet etter hundreårs kamp mot sine tyske undertrykkere. Dette har skapt en slik disiplin og et slikt samhold at tyskerne står rent fast. Landssvikene er fåtallige og tysk politi og militær må stødt skiftes ut. Den passive sabotasjen er 100 prosent effektiv. Tyskerne har ikke kunnet påvise noe enkelttilfelle eller peke ut de enkelte sabotører, men likevel har produksjonen i industrien gått ned med mer enn 50 prosent. Terroren har vært helt virkningsløs. Det har ofte vært henrettet arbeidere uten at verden har fått vite om det. Men sabotasjen ble stadig bare mer intens, mer ugjennomsiktig. Maskinene behandles dårlig, de smøres ikke og likevel sløses det med den dyrebare oljen, varene er forferdelig slette. Russernes kamp kom som en sterk stimulans for tsjekkerne, slik at tyskerne kjente seg truet i ryggen. Derfor nyttet de alle høve til å sette i gang terror. I september f. for ble en landsviker drept og en rekke henrettelser fulgte. Selv den tsjekkiske «minister-president» Elias ble dømt til døden, men er ikke henrettet. Så ble Heydrich sendt i hui og hast fra Oslo. Hans lagnad kjenner vi. Sia den gangen har det vært umulig for tyskerne å finne landssvikere nok til å danne noen tsjekkisk «regjering». Tsjekkerne er et dyktig folk og har gjort en veldig inn-

sats i vår felles strid. Det er politisk det mest modne folket i Mellemeuropa og vil på grunn av de sterke bånd de er knyttet med til sine frender russerne og til vestmaktene komme til å spille en avgjørende rolle i et fritt Europa.

DEN NORSKE SJØMANN ER DEN EGENTLIGE NORSKE FRONT-SOLDATEN UTENFOR NORGES GRENSER — Sjømennene sluttet samlet og enstemmig opp om vår regjering i april-dagene 1940, og det var derfor ingen frase den erklæring vår regjering ga om at striden for sjølestendet vilde bli fort videre utover landegrensene. Den norske flåten var på 4 mill. tonn og hadde 30 000 mann, kvalfangerne medreknet. Den norske flåten er en million mann i krigen, sier engelskmennene. Ingen u-båter eller bombefly skremmer de norske sjøfolk og båtene har aldri manglet mannskap. 17 mai fikk kongen 100 000 pund til et jagerfond, innsamler mellom sjøfolka. Før Norge kom med i krigen, hadde vi mistet 60 av våre 1000 skip og 370 av våre sjøfolk var drept. Ved nyttårskiftet var det tapt 200 skip og 1300 mann. En må nå rekne med at 1/3 av flåten er senket, men nå er det også et vendepunkt i nybyggingen. I forrige krig mistet Norge halvparten av sin daværende flåte, men greide likevel å hevde seg som en av de fremste sjøfarende nasjoner etter krigen. Våre sjøfolk vil også denne gangen sørge for det samme.